

CONSILIUL LEGISLATIV

Decizia nr. 233/25.05.2026

233 25.05.2026

354 2.06.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea unor acte normative în domeniul
protecției consumatorilor**

Analizând **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției consumatorilor** (b233/21.04.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1933/27.04.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D371/28.04.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, sub rezerva însușirii următoarelor observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect, în fapt, modificarea Legii nr. 243/2024 privind protecția consumatorilor cu privire la costul total al creditării și la cesiunea de creanțe, completarea art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, completarea art. 52 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, completarea art. 61 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare, completarea art. 53 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare, completarea art. 639 și 641 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, abrogarea art. 42 alin. (6¹) din Legea serviciilor

comunitare de utilități publice **nr. 51/2006**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **abrogarea art. 31 alin. (17) din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și **stabilirea unor măsuri cu privire la publicitatea contractelor de credit**.

Potrivit Expunerii de motive, *„Finalitatea reglementării propuse constă în instituirea unor mecanisme legale care să limiteze dobânzile și costurile totale ale creditării la niveluri rezonabile, să impună furnizarea de avertismente clare privind riscurile asociate, și să elimine caracterul executoriu al anumitor instrumente de creanță pentru consumatori. Elementele noi incluse includ: plafonarea dobânzii anuale efective la 3 puncte procentuale peste rata BNR pentru creditele imobiliare, limitarea la 10 puncte procentuale pentru creditele de consum cu excepții specifice; obligația avertismentelor vizibile cu caractere de minimum 14 puncte; și eliminarea caracterului executoriu al cambie, biletului la ordin și cecului precum și a numeroase alte instrumente pentru consumatori”*.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Cu referire la **Expunerea de motive**, reținem următoarele:

4.1. Rațiunile obiective pentru care se schimbă paradigma sistemului de recuperare a creanțelor *„în situația în care debitorul sau garantul este consumator, în sensul legislației privind protecția consumatorilor”*, respectiv **eliminarea caracterului de titlu executoriu al titlurilor de credit, precum cambia, biletul la ordin, cecul, contractele de credit, precum și al altor înscrisuri în privința cărora printr-o lege se prevede că au caracter executoriu**, nu sunt fundamentate temeinic, marea majoritate fiind informații declarative, de genul *„Prezenta propunere legislativă identifică și abordează insuficiențele reglementării actuale din domeniul protecției consumatorilor în relația lor cu instituțiile de credit și entitățile financiare”*, *„legislația în vigoare nu oferă un nivel adecvat de protecție a consumatorilor împotriva practicilor abuzive referitoare la dobânzi excesive și costuri de creditare disproporționate”*, *„consumatorii se confruntă cu rate de dobândă semnificativ ridicate care depășesc cu mult rata de referință practică de Banca Națională a României”*,

„Aceste practici au generat situații în care accesul consumatorilor la credit devine dificil sau imposibil, iar cei care au acces se confruntă cu oneri financiare greu de suportat”, „Consumatorii care recurg la credite de consum se găsesc adesea în situații în care costul total al creditării depășește valoarea creditului inițial de mai mult de o dată, creând riscuri semnificative de datorii nesuportabile și comportamente economice iraționale datorate lipsei informației complete și a avertismentelor adecvate” și altele asemenea.

În acest sens semnalăm că soluțiile pe care le cuprinde noua reglementare trebuie să fie **temeinic fundamentate**, luându-se în considerare **interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.**

În concordanță cu aceste deziderate, dispozițiile art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impun ca **instrumentul de motivare** să prezinte cerințele care reclamă intervenția normativă – cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi – și să cuprindă secțiuni distincte privind **impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri, precum și măsurile de implementare** pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

Astfel, menționăm că **simpla punctare, la nivel declarativ**, astfel cum reiese din cuprinsul Expunerii de motive, a elementelor enumerate *supra* nu înseamnă că au fost îndeplinite cerințele impuse de art. 31 din respectiva lege și nici **nu este în măsură să asigure justificarea măsurilor preconizate** prin prezentul proiect.

Cu privire la **lipsa de fundamentare a instrumentului de prezentare și motivare**, Curtea Constituțională a reținut în **Decizia nr. 139/2019** că *„În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”.*

Întrucât instrumentul de prezentare și motivare nu cuprinde o justificare temeinică a măsurilor propuse, soluțiile legislative

preconizate sunt susceptibile de a avea caracter arbitrar, cu consecința încălcării art. 1 alin. (3) din Constituție, referitoare la respectarea principiului statului de drept – **„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”**.

Semnalăm că, prin **Decizia nr.139/2019**, Curtea Constituțională a statuat că **„Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului (...)**”.

4.2. În ceea ce privește **consultările necesare în vederea elaborării proiectului de act normativ**, semnalăm că evidențierea generică a faptului că **„În procesul de elaborare, au fost derulate consultări cu organizații de protecție a consumatorilor și specialiști în drept”** și că **„Recomandările au fost integrate în textul propunerii, acordând greutate semnificativă susținerii protecției consumatorilor și armonizării cu reglementările internaționale”** nu asigură respectarea prevederilor **art. 31 alin. (1) lit. e)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora **era obligatoriu** ca aceste consultări să se fi derulat **„în vederea elaborării proiectului de act normativ”**, întrucât acestea **nu au un caracter pur formal**, fiind necesară **nominalizarea participanților la consultări**, respectiv organizațiile și specialiștii consultați, precum și **prezentarea opiniilor exprimate și a concluziilor acestora**.

Menționăm că aceste consultări ar fi trebuit realizate, cel puțin cu reprezentanți ai Băncii Naționale a României, ai băncilor și instituțiilor financiare nebancare, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu executori judecătorești și notari.

4.3. De asemenea, semnalăm că instrumentul de prezentare și motivare nu este însoțit, **așa cum prevede imperativ art. 7 alin. (3)¹**¹ din legea menționată *supra*, de o **evaluare preliminară a impactului**

¹ Art. 7 alin. (3)¹ din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”**.

noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

Astfel, având în vedere importanța domeniului reglementat, se impunea efectuarea unui astfel de studiu de impact, care să arate cum ar reacționa sistemul judiciar din România la măsurile preconizate prin prezenta propunere, care vor contribui semnificativ, potrivit Expunerii de motive, *„la protecția consumatorilor și la stabilitatea pieței creditare din România, în conformitate cu interesul public și cu principiile statului de drept”*.

Unul dintre aspectele avute în vedere se referă la eliminarea caracterului de titlu executoriu pentru orice act juridic în care debitorul este consumator, „în sensul legislației privind protecția consumatorilor”, care presupune că executarea silită, astfel cum este prevăzută de Codul de procedură civilă, va fi înlocuită de o procedură contencioasă, care este mult mai greoaie și mai îndelungată, și care nu face decât să amâne momentul executării silite pentru debitor și să încarce activitatea instanțelor de judecată, cu efecte asupra termenelor acordate pentru soluționarea dosarelor și a duratei litigiilor.

Ca urmare, având în vedere că prin adoptarea măsurilor preconizate prin prezenta propunere legislativă va crește numărul proceselor în instanță, este de analizat presiunea care se va pune pe sistemul judiciar, care oricum este suprasolicitat și deficitar din punct de vedere al personalului.

4.4. Atragem atenția asupra faptului că nu sunt respectate nici prevederile art. 30 alin. (1) lit. d) și art. 33 din Legea nr. 24/2000, referitoare la obligația **ca un proiect de o asemenea importanță** să fie însoțit de un alt document de motivare, **studiul de impact**, care ar trebui să facă referire „a) la starea de fapt existentă la momentul elaborării noii reglementări; b) la modificările care se propun a fi aduse legislației existente; c) la **obiectivele urmărite prin modificarea legislației existente**; d) la **mijloacele disponibile** în vederea realizării scopurilor propuse; e) la **difficultățile care ar putea fi întâmpinate** în aplicarea noilor dispoziții; (...) h) la analiza comparativă a costurilor și a

beneficiilor pe care le implică proiectul de lege, din care să reiasă dacă beneficiile sunt justificate de costuri”.

În plus, menționăm că, potrivit dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **proiectul de act normativ se supune avizării Consiliului Legislativ după încheierea procedurii de avizare de către autoritățile interesate în aplicarea sa.**

În concluzie, precizăm că din cuprinsul Expunerii de motive nu reiese că soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, iar potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr. 682 din 27 iunie 2012, „dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă instituie obligația fundamentării actelor normative. [...]. **Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) [...]**”.

5. Având în vedere importanța domeniului reglementat, precum și consecințele actului propus, sugerăm consultarea în prealabil a reprezentanților tuturor instituțiilor implicate în activitatea de creditare, precum și în cea referitoare la executarea silită, precum Banca Națională a României, băncile și instituțiile financiare nebancare, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Consiliul Concurenței, instanțele judecătorești, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, Uniunea Națională a Notarilor Publici.

6. Semnalăm că, în formularea propusă, **titlul** este greșit, întrucât prin prezenta propunere legislativă nu se intervine legislativ doar asupra unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor.

Ca urmare, având în vedere faptul că prezentul proiect vizează modificarea și, după caz, completarea mai multor acte normative din domenii diferite, pentru exprimarea riguroasă a obiectului reglementării, este necesară aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (5)² din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

7. La **art. I**, întrucât Legea nr. 243/2024 nu a cunoscut intervenții legislative de la adoptare, iar cele preconizate prin prezenta propunere legislativă sunt doar de modificare, **partea introductivă** va avea următoarea formulare:

„Art. I. – Legea nr. 243/2024 privind protecția consumatorilor cu privire la costul total al creditării și la cesiunea de creanțe, publicată în

² „(5) În cazul actelor normative prin care se modifică ori se completează un alt act normativ, **titlul actului va exprima operațiunea de modificare sau de completare a actului normativ avut în vedere**”.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 13 august 2024, **se modifică după cum urmează:**”.

De asemenea, având în vedere că intenția de modificare este deja exprimată în **partea introductivă**, pentru o redactare proprie stilului normativ, se impune eliminarea expresiei „se modifică și” din cuprinsul **părților dispozitive ale pct. 1 - 9**.

La **pct. 1**, referitor la textul preconizat pentru **art. 1**, pentru rigoare normativă, formularea „potrivit Ordonanței de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare” se va reda sub forma „potrivit **prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007**, cu modificările și completările ulterioare”.

Având în vedere că intervențiile legislative preconizate la **pct. 2 – 6** vizează modificarea **lit. b), e) – g) și j)** ale aceluiași element structural din actul normativ de bază, respectiv **art. 2**, pentru respectarea regulilor de tehnică legislativă, se impune comasarea acestora într-un singur punct, marcat ca **pct. 2**, cu următoarea **parte dispozitivă**:

„2. La articolul 2, literele b), e) - g) și j) vor avea următorul cuprins:”.

În continuare, se vor reda textele propuse pentru aceste litere, urmând ca actualele **pct. 3 - 6** să fie eliminate.

În considerarea acestei observații punctele subsecvente vor fi renumerotate.

La textul propus pentru **art. 2 lit. b)**, expresia „și ale Ordonanței de urgență nr. 52/2016” trebuie înlocuită cu expresia „Ordonanței de urgență **a Guvernului nr. 52/2016**”.

Această observație este valabilă și pentru textul propus pentru **lit. g)**, la actualul **pct. 5**.

La actualul **pct. 4**, referitor la definiția preconizată pentru expresia „credit de consum” de la **lit. f) a art. 2**, care vizează eliminarea condițiilor *de lege lata* ale creditului de consum, respectiv **valoarea maximă de 100.000 lei și perioadă maximă de rambursare de 5 ani**, precizăm că, la momentul avizării prezentului proiect, este în vigoare **Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 17/2012 privind unele condiții de creditare, cu modificările și completările ulterioare**, (care a fost emis în temeiul art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, act normativ ce

a transpus la nivel național dispozițiile directivelor Uniunii Europene din domeniul instituțiilor de credit și al firmelor de investiții), care reglementează la **art. 17 alin. (1)** faptul că **„Durata creditelor de consum nu poate depăși 5 ani”**.

Ca urmare, semnalăm că, prin instituirea unei noi definiții pentru noțiunea de **„credit de consum”** fără corelarea corespunzătoare cu legislația incidentă în materie, se creează premisele apariției unor paralelisme, fapt ce contravine prevederilor **art. 16** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că **„În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere”**.

Cu privire la **art. 16** din Legea nr. 24/2000, Curtea Constituțională, reiterând jurisprudența anterioară, a statuat că **„ori de câte ori există o dublare sau o suprapunere între diverse soluții sau ipoteze normative cuprinse în două sau mai multe articole ori legi, se constată existența unui paralelism legislativ contrar art. 1 alin. (5) din Constituție”³**.

De asemenea, menționăm că, potrivit prevederilor **art. 13** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, astfel încât să fie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune, evitându-se paralelisme și contradicțiile.

Această observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru actualele **pct. 7 și 8**, în ceea ce privește textele preconizate pentru **art. 4 și 5**.

La actualul **pct. 7 și 8**, referitor la textele preconizate pentru **art. 4 și 5** din actul normativ de bază⁴, subliniem că, în ceea ce privește modul de calcul al DAE, sunt aplicabile dispozițiile **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori**, aprobată cu modificări și

³ Decizia Curții Constituționale nr. 242/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 1 iulie 2020.

⁴ Art. 4 - DAE la creditele oferite consumatorilor pentru bunuri imobile nu poate depăși cu mai mult de 3 puncte procentuale dobânda la facilitatea de credite practică de Banca Națională a României pe piața financiar-bancară internă

Art. 5 - În cazul creditelor de consum, DAE nu poate depăși cu mai mult de 10 puncte procentuale dobânda la facilitatea de creditare practică de Banca Națională a României.

completări prin Legea nr. 134/2023, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care a transpus în dreptul intern prevederile *Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010.*

Astfel, potrivit prevederilor art. 72 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016, „**Dobânda anuală efectivă**, care este egală, pe o perioadă de un an, cu valoarea actuală a tuturor angajamentelor, trageri, rambursări și costuri, prezente sau viitoare, convenite de creditor și de consumator, **este calculată potrivit formulei matematice prevăzute în anexa nr. 1 pct. I**”.

Ca urmare, având în vedere că acest aspect este deja reglementat, este de analizat în ce măsură, în urma calculării DAE potrivit **ecuației fundamentale** prevăzută la pct. I din anexa nr. 1 la respectiva ordonanță de urgență, se poate ajunge la un rezultat care să se încadreze în limitele propuse la **pct. 7 și 8 ale art. I**.

8. Referitor la art. II, semnalăm că, în ceea ce privește obligația creditorului sau a intermediarului de credit de a furniza informații consumatorilor cu privire la contractul de credit în cadrul oricărei forme de publicitate, în perioada precontractuală, dar și ulterior încheierii contractului de credit, astfel cum se prevede la **capitolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare**, sunt aplicabile dispozițiile acestui act normativ, care a transpus în dreptul intern prevederile *Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului*, cu excepția art. 19, 20, 35 - 44, art. 71 alin. (3) - (5), art. 79, 86 - 89 și 95.

De asemenea, menționăm că în ceea ce privește creditele oferite consumatorilor pentru bunuri imobile sunt aplicabile și prevederile Capitolului III - *Informații și practici preliminare încheierii contractului de credit* din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere aspectele menționate *supra*, subliniem că soluția legislativă preconizată pentru **art. II**, și anume stabilirea unor dispoziții de sine stătătoare, referitoare la obligația oricărui creditor de a include în publicitatea privind contractele de credit încheiate cu consumatorii și

în informațiile precontractuale a anumitor avertismente care să fie redade într-un format prestabilit, **nu este adecvată în context.**

Astfel, în situația în care se dorește ca publicitatea referitoare la contractele de credit să aibă **un alt regim decât cel deja reglementat**, soluția legislativă propusă trebuie raportată la actualele realități legislative în domeniu, cu respectarea normelor de tehnică legislativă privind **asigurarea integrării organice a reglementării în sistemul legislației, unicitatea reglementării în materie**, pe nivele normative și **evitarea paralelismelor în procesul de legiferare**, instituite prin Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, precizăm că, potrivit prevederilor **art. 14 alin. (1)** din legea mai sus menționată, „*Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*”.

În considerarea observațiilor de mai sus, apreciem că ipoteza juridică preconizată la **art. II** ar fi trebuit prevăzută sub forma unor intervenții de modificare și/sau de completare ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2023, cu modificările și completările ulterioare, și nu ca o dispoziție de sine stătătoare în cuprinsul prezentei propuneri legislative.

9. Referitor la intervențiile legislative preconizate la actualele **art. III – IX**, care vizează, pe de o parte, **completarea**, în diferite acte normative, a **dispozițiilor care stabilesc că anumite înscrisuri - contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit, contractele de credit încheiate de o instituție financiară nebancară, precum și garanțiile reale și personale afectate garantării creditului, actul autentificat de notarul public care constată o creanță certă, lichidă și exigibilă, cambia, cecul, înscrisurile sub semnătură privată, numai dacă sunt înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege - constituie titluri executorii**, cu o normă care să prevadă faptul că „*Dispozițiile ... nu se aplică în situația în care debitorul sau garantul este consumator, în sensul legislației privind protecția consumatorilor*” sau, după caz, că „*Dispozițiile ... nu se aplică în situația în care trasul, avalistul sau girantul este consumator, în sensul legislației privind protecția consumatorilor*”, și pe de altă parte, **abrogarea dispozițiilor care stabilesc că „factura emisă pentru serviciile de utilități publice” și „factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare” constituie titluri executorii**,

semnalăm că nu respectă exigențele de tehnică legislativă impuse de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9.1. În primul rând, astfel cum am arătat și la **pct. 7 *supra***, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, astfel încât să fie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune, **evitându-se paralelisme și contradicții** (art. 13).

De asemenea, potrivit dispozițiilor **art. 61 alin. (2)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”*.

În acest sens, semnalăm că executarea silită este o procedură legală prevăzută de Codul civil, Codul de procedură civilă și de alte acte normative, care stabilesc mijloacele prin care o persoană (debitorul) este constrânsă, silită, să îndeplinească o anumită obligație.

Astfel, *de lege lata*, **Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare**, reglementează în Cartea a V-a titlul V capitolul II art. 1516 și urm. **„executarea silită a obligațiilor”**, iar **Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificări și completări**, în Cartea a V-a **„Despre executare silită”**, art.622 și urm., dezvoltă această noțiune, iar în capitolul II este reglementat **titlul executoriu**, care constituie temeiul executării silite [art. 632 alin. (1)].

Sunt titluri executorii hotărârile judecătorești prevăzute la art. 633 din Codul de procedură civilă, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, dar și documentele enumerate la **art. 638 alin. (1)** din Codul de procedură civilă, respectiv:

„1. încheierile și procesele-verbale întocmite de executorii judecătorești care, potrivit legii, constituie titluri executorii;

2. înscrisurile autentice, în cazurile prevăzute de lege;

3. titlurile executorii notariale emise în condițiile prevăzute de lege;

4. titlurile de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie”.

Totodată, la **art. 2431 - Titlurile executorii** din **Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, se prevede: *„Contractele de ipotecă valabil încheiate sunt, în condițiile legii, titluri executorii”*.

În plus, precizăm că, la **art. 101 alin. (1) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este reglementat faptul că **„Înscrișul autenticat de notarul public care constată o creanță certă și lichidă are putere de titlu executoriu la data exigibilității acesteia. În lipsa înscrișului original poate constitui titlu executoriu duplicatul sau copia legalizată de pe exemplarul din arhiva notarului public”**.

Ca urmare, semnalăm că, prin eliminarea caracterului de titlu executoriu al anumitor contracte, astfel cum se preconizează prin prezenta propunere legislativă, doar pentru faptul că una dintre părțile contractante are calitatea de consumator, **fără corelarea corespunzătoare cu legislația incidentă în materie, se creează premisele apariției unor soluții diferite și, chiar, contradictorii pentru situații identice.**

În consecință, în absența unei corelări exprese ori a unei intervenții asupra cadrului normativ existent în domeniu, **utilizarea paralelă a unor instrumente juridice distincte pentru situații identice este de natură să genereze dificultăți în aplicare și să afecteze predictibilitatea reglementărilor**, cu încălcarea cerințelor de sistematizare și corelare impuse de normele de tehnică legislativă.

9.2. În al doilea rând, prin utilizarea sintagmei *„în sensul legislației privind protecția consumatorilor”*, fără menționarea dispozițiilor incidente în cauză, sunt încălcate dispozițiile art. 50 alin. (2) și (3), întrucât este prea generală și nu conferă claritate și precizie normei, ceea ce afectează accesibilitatea și predictibilitatea acesteia.

9.3. În ceea ce privește intervențiile legislative preconizate pentru **art. V și VI**, cele două acte normative propuse spre completare, respectiv *Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin*, cu modificările și completările ulterioare, și *Legea nr. 59/1934 asupra cecului*, cu modificările și completările ulterioare, nu reglementează domeniul protecției consumatorilor.

Așadar, este de analizat dacă acestea se încadrează în obiectul de reglementare al prezentei propuneri.

9.4. Pe de altă parte, menționăm că, nici din punct de vedere redacțional, intervențiile preconizate la **art. III – IX** nu respectă normele de tehnică legislativă instituite de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Exemplificăm, în cele ce urmează, câteva aspecte referitoare la redactarea necorespunzătoare:

a) la **art. III**, pentru a răspunde exigențelor de tehnică legislativă

specifice actelor normative de completare, **partea dispozitivă** ar fi trebuit să aibă următoarea formulare:

„Art. ... - La **articolul 120** din Ordonanța de urgență a **Guvernului nr. 99/2006** privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006”, **aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007**, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:”.

De asemenea, pentru rigoare normativă, textul preconizat pentru **art. 120 alin. (2)**, trebuia să debuteze, astfel: „**Prevederile alin. (1) ...**”.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

b) la art. V, la partea dispozitivă, sintagma „Monitorul Oficial, Partea I nr. 100 din 01 mai 1934” se va reda sub forma „Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934”.

Aceste observații sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru cazurile similare de la **art. VI și VII**.

c) la art. VII, la partea dispozitivă, pentru corectitudine, se impunea inserarea mențiunii „**cu modificările și completările ulterioare**” după datele de identificare a editorialului în care a fost publicat Codul de procedură civilă.

La **pct. 1**, pentru o exprimare proprie stilului normativ, textul propus pentru **art. 639 alin. (3)** trebuia să debuteze, astfel: „**Prevederile alin. (1) ...**”.

10. La actualul **art. X**, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, norma va avea următoarea formulare:

„**Art. X. – Prezenta lege** intră în vigoare la 30 zile de la **data publicării** în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 495/22.05.2025